

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Otwórz się na wolontariat

Nr 7 (lipiec) 2014
Biuletyn dostępny bezpłatnie

Biuletyn wydawany przez Fundację „Spe Salvi”
w ramach realizacji projektu „Zobacz i otwórz się na wolontariat”

SKAZANY NA BLUESA

Ojciec Edward Konkol i jego
dzieło pomocy potrzebującym

SUKCESY ODNOSZĄ ODWAŻNI

Rozmowa
z Bogdanem Sawickim

AKTYWNOŚĆ NA EUROPEJSKIM POZIOMIE

Suwalskie
Biuro Wolontariatu

Biuro projektu:
ul. Warszawska 50, 15-077 Białystok
tel. 85 732 01 34

Znajdź projekt na facebooku:
www.facebook.com/zobacz-i-otwórz-się-na-wolontariat

Drodzy Czytelnicy,

Parafrazując słowa bohatera niniejszego biuletynu, Ojca Edwarda Konkola, mówimy: Fajnie, że jesteście! Że nas czytacie, że pytacie, że odsyłacie ankiety, że możemy dla Was pisać. Ojciec Edward Konkol stwierdzeniem „Fajnie, że jesteście” wita się z Czytelnikami swojej strony internetowej. Jest wolontariuszem z niezwykle długim i bogatym doświadczeniem. Pomoc, którą niesie potrzebującym, opiera się na pewnych regulach – po pierwsze, powinna doszukiwać się piękna w drugim człowieku; po drugie, nie powinna go od siebie uzależniać. Z tego trudnego zadania Ojciec Konkol wywiązuje się wyjątkowo, odważnie i bez kompromisów. Wspierają go w tym ludzie, którzy, tak jak on, czują, że robią w życiu coś ważnego. O działalności Ojca Edwarda, piszemy na stronie obok, kilka stron dalej zamieszczamy opis pracy stowarzyszenia, któremu przewodzi. Serdecznie zapraszamy do lektury obu tekstów – przekonacie się, że wzbogacą Was informacyjnie, ale i duchowo – bo niosą w sobie przesłanie pełne radości i niezachwianej pewności, że oto stoją z Wami ludzie, którzy chcą i potrafią zrobić dobro.

My też mamy poczucie, że robimy coś ważnego, coś dobrego. Dzięki Wam, naszym Czytelnikom, stajemy się siewcami wolontariatu, o czym piszemy w sprawozdaniu z ostatnich dwóch Konferencji Doradczych. W każdym wydaniu naszego biuletynu, a spotykamy się na jego łamach już po raz siódmy, staramy się otwierać Wasze serca na wolontariat. Wielu z Was już przekonało się do tej formy aktywności, wielu zastanawia się, co zrobić, aby zmieniając swoje życie, uczynić lepszym życie kogoś innego. Nasi rozmówcy (w tym wydaniu jest nim dziennikarz Bogdan Sawicki), umieją za każdym razem dostrzec kolejne zalety wolontariatu i – opierając się na własnych przeżyciach – omówić je tak, że kruszeje serce niejednego sceptyka. Zachęcamy również do lektury artykułu o Suwalskim Biurze Wolontariatu, które od 12 lat m.in. inicjuje rozwój środowiska lokalnego i wspiera ideę pracy wolontarystycznej. Przekonacie się, że wokół nas, w każdym zakątku naszego regionu, kwitnie pasja niesienia pomocy, a za wielkim słowem idą jeszcze większe czyny.

Życząc pasjonującej lektury,

Maciej Maksimowicz
Koordynator Projektu

Spis treści:

Skazany na bluesa Ojciec Edward Konkol i jego dzieło pomocy potrzebującym **3**

Aktywność na europejskim poziomie Suwalskie Biuro Wolontariatu **4**

Sukcesy odnoszą odważni Rozmowa z dziennikarzem Bogdanem Sawickim **6**

Węgiel, kura i Jastarnia... Czyli opowieść o działalności Stowarzyszenia „Droga” **8**

Losowanie zgodne z prawem Prawne uregulowania loterii fantowych organizowanych przez wolontariuszy w szkołach **10**

Siewcy wolontariatu Sprawozdanie z XII i XIII Konferencji Doradczej „Otwórz się na wolontariat” **11**

Zgłoszenie uczestnictwa w Konferencji Doradczej. Ankieta **12**

Zespół redakcyjny:

Maciej Maksimowicz – Koordynator Projektu, Urszula Dmochowska – Specjalista ds. wolontariatu
Agnieszka Raszkiewicz – Asystent koordynatora, Łukasz Sakowicz – Specjalista ds. sprawozdawczości
Korekta językowa: Aneta Gawędzka-Paniczko
Projekt graficzny i skład: Inspiraktiv

Skazany na bluesa

Ojciec Edward Konkol i jego dzieło pomocy potrzebującym

Werbista ojciec Edward Konkol, duszpasterz dzieci ulicy i młodocianych narkomanów, założyciel Stowarzyszenia Pomocy Osobom Zagrożonym Uzależnieniem i Uzależnionym „Droga” w Białymstoku.

O ojcu Konkolu trudno pisać, bo dużo zostało już napisane. Nie można też nie pisać, nie mówić, nie pamiętać, bo jego charyzma i dzieła pomocy, które tworzy, nie pozwalają pominąć, zapomnieć czy przegapić. W świecie, gdzie pogoń za dobrami materialnymi, pozycją społeczną czy sławą przesłania dużo innych spraw, wielu z nas, jak złotym eliksirem, powinno systematycznie raczyć się wsłuchiowaniem w jego słowa, przyglądaniem jego pracy, podziwianiem optymizmu i radości, które niesie. „Patrząc na drugiego człowieka, nawet meliniarza, ja się zachwycam, ja go lubię. I kiedy moje serce On uleczył, to świat się stał piękny. Nawet patrząc na siebie, zachwyciłem się, jak wspaniale mnie stworzył. I to nie egoizm, a odkrywanie prawdy.” (źródło: <http://www.stowarzyszeniedroga.pl/edward-konkol>). I tak ojciec Konkol zachwycając się, tworzy kolejne niezwykle dzieła – Dom Stowarzyszenia „Droga”, w nim również przedszkole, ośrodek ETAP, Wigilia Miejska czy „Akcja kura”, a także wiele innych (szerszy opis w artykule na temat działalności Stowarzyszenia „Droga”, na stronie 8 niniejszego numeru). A to wszystko dzięki pomocy i wsparciu wielu ludzi, których duchowny przyciąga swoją charyzmą. „Ojciec Konkol swoim wolontarystycznym podejściem zaraża innych” – mówi pani Zdzisława Sawicka, dyrektor MOPR w Białymstoku, a Tadeusz Truskolaski, Prezydent Miasta Białegostoku, dodaje: „Jest to ksiądz, duchowny, który jest obdarzony niezwykle charyzmą, który oddaje całego siebie dla innych

i czerpie z tego jeszcze ogromną radość, niczego w zamian nie oczekując, sam płonąć potrzebą niesienia pomocy, rozpala innych”. A innych jest wielu – obecnie przy Stowarzyszeniu „Droga” działa około 200 wolontariuszy, są tacy, którzy współpracują z nim już od 27 lat. Skuteczność ojca Edwarda w pozyskiwaniu wolontariuszy, ale również, a może przede wszystkim w poszukiwaniu piękna ukrytego w każdym człowieku, potwierdza fakt, że wolontariuszami „Drogi” są również więźniowie z zakładu karnego, którzy na potrzeby działań stowarzyszenia wykonują np. ozdoby świąteczne wykorzystywane przy zbiórce żywności do wigilijnych paczek. Jak mówi ojciec Konkol, wszędzie pojawiają się wolontariusze: „...to jest serce, serce całego Stowarzyszenia. Najcenniejszą rzeczą, którą możesz komuś dać, jest własny czas. A czas to jest życie, własne życie i ci wolontariusze z tym przychodzą. I to jest święte.” Tę świętość ksiądz Konkol wytrwale pielęgnuje, wspiera i rozwija, tworząc wciąż nowe dzieła, odnajdując wciąż nowych ludzi.

Maciej Maksimowicz
Koordynator Projektu

Serdecznie zapraszamy do obejrzenia filmu „Edward – skazany na bluesa”, pokazującego ojca Konkola i jego dzieła. Wszystkie filmy z cyklu dokumentalnego o wolontariacie „Zrób coś dla siebie – pomóż innym”, zrealizowanego w ramach Projektu „Zobacz i otwórz się na wolontariat”, współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, można obejrzeć na kanale youtube pod adresem: http://www.youtube.com/channel/UCKOXLjAYQpnMHw_bxYK3swv. Trailery z odcinków wraz z linkami do nich znajdują się na profilu Projektu na facebooku: www.facebook.com/Zobacz-i-otwórz-się-na-wolontariat.

Otwórz się na wolontariat **3**

Aktywność na europejskim poziomie

Suwałskie Biuro Wolontariatu

W 2003 roku w Suwałkach Stowarzyszenie Centrum Aktywności Społecznej PRYZMAT założyło Suwałskie Biuro Wolontariatu, które od 12 lat wzmocnia w regionie potencjał organizacyjny i kadrowy organizacji pozarządowych oraz instytucji publicznych (szkoły, przedszkola, domy kultury, domy pomocy społecznej itp.). Biuro inicjuje także rozwój suwalskiego środowiska lokalnego oraz wspiera ideę pracy wolontarystycznej. Jest swoistą „skrzynką kontaktową” pomiędzy biorcami i dawcami wolontariatu w różnej postaci. Biuro sprawuje również inne, bardziej zaawansowane funkcje: aktywnie promuje wolontariat jako ważne zjawisko w życiu społecznym, systematycznie powiększa grono zarówno organizacji, jak i ochotników – szkoli i wspiera, dociera do mediów i opinii publicznej, tworząc wokół wolontariatu sprzyjający klimat. Odbiorcami usług są wolontariusze oraz organizacje pozarządowe i instytucje publiczne, które zamierzają pozyskać wolontariuszy, usprawnić ich codzienną pracę lub włączyć ich w organizację i udział w wydarzeniach specjalnych.

Wolontariat to bezpłatne, dobrowolne, świadome działanie na rzecz innych, wykraczające poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie. Wolontariuszem może być każdy, kto ochotniczo i bez wynagrodzenia wykonuje świadczenia na rzecz uprawnionych organizacji i instytucji, na zasadach określonych w „Ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie”.

Pamiętajmy jednak, że nie każdy wolontariusz jest stworzony do każdego rodzaju pracy. Zgodnie z przepisami, wolontariusz może pracować na rzecz organizacji pozarządowych (stowarzyszeń, fundacji), organizacji kościelnych itp. oraz organów administracji publicznej i podległych im jednostek, z wyłączeniem prowadzonej przez nie działalności gospodarczej. Praca w podmiotach komercyjnych nie jest wolontariatem.

Oferta Suwalskiego Biura Wolontariatu:

► **Pośrednictwo wolontariatu** – na co dzień zajmuje się współpracą z organizacjami i instytucjami w zakresie możliwości przyjmowania wolontariuszy, a także pozyskiwaniem kandydatów na wolontariuszy. Osoby zainteresowane taką działalnością mogą przyjść na spotkanie, dowiedzieć się więcej o możliwości działania i podstawach prawnych, a następnie wybrać dla siebie ofertę.

► **Szkolenia** – poprzez szkolenia biuro dostarcza wiedzę w zakresie organizacji, zarządzania wolontariatem oraz rozwijania wolontariatu w konkretnych placówkach i środowiskach, m.in. w ośrodku pomocy społecznej, szkole, biznesie. Zapewnia ofertę szkoleń ogólnych dla wolontariuszy i koordynatorów wolontariatu w organizacjach pozarządowych i instytucjach publicznych oraz szkoleń specjalistycznych dla konkretnych organizacji i instytucji, zgodnie z potrzebami szkoleniowymi, wzmocniając kadre i wolontariuszy, skupiając się na zgłoszonych potrzebach (np. kursy pierwszej pomocy, warsztaty przygotowujące do pracy z dziećmi czy osobami niepełnosprawnymi, szkolenia z komunikacji społecznej). Do udziału w szkoleniach zapraszani są koordynatorzy wolontariatu, kadra zarządzająca, pracownicy oraz sami wolontariusze.

- **Doradztwo** – prowadzone są konsultacje dotyczące różnej tematyki związanej z wolontariatem. Świadczona pomoc polega na rozwiązywaniu problemów, wskazaniu dobrych praktyk, poleceniu odpowiednich publikacji lub ekspertów, odpowiedzi na każde pytanie dotyczące wolontariatu. Gromadzone są także publikacje książkowe i prasowe, płyty i informacje na temat wolontariatu.
- **Konkurs „Barwy wolontariatu”** – w ramach którego nagradzani są wolontariusze oraz promowana jest ich działalność. Konkurs jest okazją, by w szczególny sposób podziękować wolontariuszom na co dzień pracującym w różnych środowiskach. Konkurs pokazuje wielobarwność i różnorodność działań społecznych i aktywności wolontariuszy, którzy są obecni niemalże we wszystkich sferach życia społecznego.
- **Obchody Dnia Wolontariusza** – corocznie w ramach obchodów Międzynarodowego Dnia Wolontariusza, który przypada 5 grudnia, organizowana jest specjalna gala, podczas której prezentowani są wyjątkowi wolontariusze i ciekawe akcje o wolontariacie.
- **Prelekcje, spotkania** – w szkołach, organizacjach i instytucjach organizowane są lekcje, warsztaty i prezentacje na temat wolontariatu.
- **Promocja wolontariatu** – prowadzona jest specjalna strona internetowa www.wolontariat.pryzmat.org.pl. Biuro bierze udział w różnego rodzaju spotkaniach, festynach, kampaniach, tak by ideę wolontariatu szerzyć wśród społeczności lokalnej.
- **Programy specjalne** – odpowiadając na zgłoszone potrzeby środowiska, przygotowujemy są programy specjalne, m.in. „Szkolne Kluby Wolontariusza”, „Młodzieżowa Grupa Ratownicza”, „Wolontariusz – opiekun pokrzywdzonego”, „Autochodzik”, w ramach których przygotowujemy są wolontariusze, angażując się – w zależności od programu – w specjalistyczne przedsięwzięcia.
- **Eurodesk** – stowarzyszenie jest Regionalnym Punktem Eurodesk, czyli programu kierowanego do młodzieży, osób pracujących z młodzieżą i organizacji młodzieżowych. Eurodesk to sieć działająca w 33 krajach europejskich. Należą do niej organizacje i instytucje pracujące z młodzieżą, zajmujące się informacją europejską i/lub młodzieżową. W Eurodesku działa ponad 1000 organizacji, w tym ponad 80 w sieci Eurodesk Polska. Główne obszary zainteresowania naszych odbiorców to edukacja, szkolenia, mobilność, fundusze. Więcej szczegółów na www.eurodesk.pl.

Centrum Aktywności Społecznej PRYZMAT jest członkiem Ogólnopolskiej Sieci Centrów Wolontariatu w Polsce. Zdobyło I nagrodę w ogólnopolskim konkursie „Barwy wolontariatu”, I nagrodę i I wyróżnienie Wojewody Podlaskiego w konkursie „Inicjatywa społeczna roku” oraz I nagrodę Prezydenta Miasta Suwałk „Włócznia Jaćwingów” w kategorii działania prospołeczne.

Suwałskie Biuro Wolontariatu z radością wita wszystkich wolontariuszy i osoby, które chciałyby nimi zostać. Zapraszamy do wolontariatu!

Anna Ruszewska

SUWAŁSKIE BIURO WOLONTARIATU
przy Centrum Aktywności Społecznej PRYZMAT
16-400 Suwałki, ul. Noniewicza 91
tel./fax: 87 565 02 58
e-mail: wolontariat@pryzmat.org.pl
www.wolontariat.pryzmat.org.pl

Sukcesy odnoszą odważni

Rozmowa z Bogdanem Sawickim, białostoczaninem, dziennikarzem, lektorem, a także prezerentem radiowym i telewizyjnym. Zdobył uznanie i sympatię szerszej publiczności, występując w audycjach radiowej jedyńki: „Cztery pory roku” i „Lato z radiem”. W rozmowie z nami wyjaśnia, jaką wartość ma wolontariat dla osób, które myślą o rozpoczęciu pracy zarobkowej i dlaczego należy pomagać, nawet jeśli nie naprawimy w ten sposób całego świata.

Wolontariat przez jednych jest postrzegany jako forma pomocy ludziom potrzebującym, inni traktują go jako sposób na zaistnienie na rynku pracy. Czy zgodzi się Pan z opinią, że wolontariat jest także dobrą okazją do zdobycia doświadczenia zawodowego jeszcze przed podjęciem zatrudnienia?

W każdej dziedzinie życia teoria i wiedza, które zdobywamy podczas studiów, są niezbędne, ale to za mało. Zaangażowanie się w wolontariat jeszcze przed podjęciem pracy ma sens, ponieważ uczy prawdziwego, zawodowego życia, pozwala nabyć doświadczenia. Obserwuję, jak dzieci moich znajomych, które rozpoczynają pracę, są rozczarowane, czasem zagubione, gdyż nie potrafią odnaleźć się w obcym środowisku zawodowym. Jeżeli decydujemy się na pracę w danym zawodzie, to wcześniejsze podjęcie działalności wolontaryjnej pozwala nam realnie ocenić, jak będziemy się czuć w tym środowisku zawodowym. Ponadto wolontariusz traktowany jest inaczej niż etatowy pracownik. Może się uczyć, zadawać pytania, nawet popełniać błędy. Jeżeli ktoś mnie zatrudnia jako pracownika, to wymaga ode mnie wiedzy i oczekuje profesjonalnego wykonywania obowiązków. Inaczej jest w przypadku wolontariusza. Dlatego podjęcie wolontariatu, traktowanego także jako przyuczenie do zawodu, jest bardzo cenne.

Wolontariuszem może być również osoba bezrobotna. Mogłaby ona zdobyć nie tylko nowe doświadczenie, ale również wzmocnić poczucie własnej wartości.

Niestety wiele osób bezrobotnych woli siedzieć w domu i narzekać, niż wyjść i zrobić coś za darmo. Uważają, że jeśli ktoś im nie płaci, to nie warto „butów niszczyć”. Ja widzę to inaczej. Nawet jeżeli podejmie się najbardziej nieopłacalną pracę, wyjdzie się do ludzi, to zyskuje się możliwość awansu i polepszenia dotychczasowych warunków życia. Szczególnie ważne jest, aby w sytuacji, kiedy nie mamy pracy, wejść w jakieś środowisko i poznawać ludzi. Dzięki nim mamy szansę, aby jakkolwiek pracę znaleźć. Zamknięcie się w czterech ścianach swojego nieszczęścia nie jest metodą na polepszenie życia. Tylko ludzie odważni odnoszą sukces.

Czy angażuje się Pan w działalność charytatywną, w wolontariat?

W „czystej” formie wolontariatu nie uczestniczyłem, ale angażuję się w różne akcje charytatywne. Zarówno ja, jak i moi koledzy dziennikarze, jesteśmy zapraszani do udziału w akcjach charytatywnych, dobroczynnych, odwiedzamy też domy dziecka. Motywacje organizacji pozarządowych do nawiązania współpracy z osobami znanymi z TV lub radia są różne. Bywa tak, że osoby znane, publiczne są angażowane w jakieś przedsięwzięcie jedynie po to, aby przyciągnąć uwagę widza, pozyskać sponsorów, a w gruncie rzeczy taka inicjatywa nie przynosi większego dobra. Jest jednak wiele organizacji, które działają dla szczytnych celów i trzeba je wspierać.

Ma Pan swoją ulubioną?

Niesamowite rzeczy robi Stowarzyszenie „Droga”, na czele z ojcem Konkolem. Ojca Edwarda Konkola spotkałem wiele lat temu w Jastarni, gdzie był z dziećmi na koloniach. To niezwykle charyzmatyczna osoba, ze specyficznym podejściem do dzieci. Pokazywał im inny świat, o wiele radośniejszy, pełniejszy. Uczył, że w życiu trzeba patrzeć po horyzont, a nie tylko rozglądać się wokół siebie. Wierzę, że chociaż kilkoro z tych dzieci wyrwie się ze swojego otoczenia, powie, że chce żyć inaczej, nie zostanie w marazmie. Spotkanie z ojcem Konkolem utkuło mi w pamięci i od tamtego momentu przekazuję 1% podatku na „Drogę”. W dzisiejszych czasach otrzymujemy wiele listów i próśb o wsparcie, o pomoc skrzywdzonym czy chorym dzieciom. Nie jesteśmy w stanie pomóc wszystkim, ale musimy i powinniśmy pomagać.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Urszula Dmochowska
Specjalista ds. wolontariatu

Węgiel, kura i Jastarnia...

Czyli opowieść o działalności Stowarzyszenia Pomocy Rodzinie „Droga”

W każdym miejscu na Ziemi ludzie doświadczają bólu i cierpienia. Jest to naturalne zjawisko, występujące obok szczęścia i radości. Obojętność na cierpienie wielu ludziom jest jednak obca. Chętnych do pomocy potrzebującym nigdy nie brakowało i z każdym rokiem ich przybywa. Nazywa się ich „ochotnikami miłości bliźniego”. Poświęcają oni dobrowolnie swój czas i energię, aby działać dla dobra innych. Pomaganie jest misją, która stanowi istotny element ich życia. Ochotnicy mają poczucie odpowiedzialności za tych, którym pomagają, jednocześnie nie oczekując niczego w zamian. Określamy ich mianem wolontariuszy.

W 1986 roku do Białegostoku przybył o. Edward Konkol, misjonarz. Zgromadził wokół siebie innych „świeckich misjonarzy”, którzy zaczęli wspólnie z nim pomagać osobom uzależnionym. Dowodzi odtąd gronem osób, które są związane ze Stowarzyszeniem Pomocy Rodzinie „Droga”.

W 1993 roku powstała pierwsza placówka Stowarzyszenia Pomocy Rodzinie „Droga” – Nasz Dom – miejsce dla rodziców i dzieci. Obecnie pomocą obejmuje się tu rodziny w kryzysach, nad którymi czuwają specjaliści i asystenci rodzinni, przywracając i usprawniając funkcjonalność rodziny. Wsparciem w działaniach pracowników stowarzyszenia są wolontariusze. Droga nowego wolontariusza Naszego Domu rozpoczyna się tuż przy wejściu – w przedszkolu „Aniolkowo”, gdzie pod opieką wychowawców wolontariusze poznają pracę z dziećmi w wieku 3-4 lat. Pomagają im przy posiłkach i w organizacji zajęć. Następnym etapem jest część edukacyjna.

Ochotnicy pracują tam z dziećmi w wieku szkolnym. Prowadzą zajęcia indywidualne (korepetycje), uczą się również podzielności uwagi oraz pracy z kilorgiem dzieci jednocześnie. Kolejne kroki w ich pracy kierowane są do grup rodzinnych. Przebywający w nich wolontariusz poznaje specyfikę pracy wychowawcy oraz pracy z dziećmi w różnym wieku. Organizuje on zajęcia i pomaga ciociom-wychowawczyniom. Młodzi ludzie mogą również odnaleźć swoje miejsce w innych placówkach stowarzyszenia. Młodzieżowy Ośrodek Terapii i Readaptacji ETAP proponuje pracę pod okiem terapeutów uzależnień i psychologów, którzy wspierają młodzież w wieku 13-24 lat, eksperymentując i uzależnioną od środków psychoaktywnych, komputera, internetu. Służą pomocą także ich rodzicom. Wolontariusze mogą spędzać i organizować wspólnie z podopiecznymi czas i inne zajęcia w ośrodku dziennym ETAP-u. Dodatkowo mają możliwość uczestniczenia w szkoleniach z zakresu streetworkingu, a następnie – jako streetworkerzy – biorą udział w działaniach pomocowych skierowanych do osób, które nie mogą, bądź też nie chcą, korzystać z instytucjonalnej formy pomocy.

Najmłodszą placówką jest „Dom Powrotu”, który zapewnia całodobową opiekę i wychowanie 14 dzieci. Tutaj wolontariusze uczestniczą w codziennym życiu dzieci, pomagają im w trudnościach, ale też wspierają poprzez rozmowy, odrabianie lekcji i spędzanie wspólnie czasu wolnego.

Stowarzyszenie „Droga” przygotowuje i organizuje również Wigilię Miejską. W ten wyjątkowy czas chcemy, aby atmosfera Świąt udzieliła się wszystkim zgromadzonym. Co roku dzielimy się z ludźmi opłatkiem oraz rozdajemy ciepłe wigilijne posiłki. Praca i zaangażowanie wolontariuszy są tutaj nieocenioną pomocą – od obsługi przy gorących kotłach z jedzeniem po roznoszenie i dzielenie się opłatkiem. Dodatkowo w tym roku rozwieźliśmy ok. 800 paczek świątecznych do potrzebujących rodzin z województwa podlaskiego. Zawierały one słodycze, zabawki, czapki i rękawiczki na zimę. Wdzięczność obdarowanych ludzi była ogromna, a radość dawania nie do opisania. Zimą jest okrutnym czasem mrozów, a wiele z tych rodzin nie posiada opału. W najchłodniejsze dni stowarzyszenie organizuje „Akcję węgla”. Ludzie sami zgłaszają się do pomocy w rozwożeniu opału. W tym miejscu możemy podziękować ochotnikom, którzy mają otwarte serca i dzielą się swoim czasem z innymi. To nie koniec działań, które proponuje wolontariuszom Stowarzyszenie „Droga”. Wiosną rozwożymy na tereny wiejskie kury nosiki. „Akcja kura” przysparza obdarowanym wiele pożytku, przynosząc jednocześnie sporo zabawnych i radosnych sytuacji oraz niezapomnianych wrażeń. W tej akcji również poszukujemy chętnych do pomocy przy rozwożeniu ptactwa. Ostatnią z akcji rocznych jest wyjazd dzieci z Podlasia na wakacje do Jastarni. To jedna z najprzyjemniejszych akcji. Kolonie standardowo trwają 10 dni, wyjeżdżają na nie dzieci w wieku od 6 do 13 lat. Niektóre z nich po raz pierwszy widzą morze, inne w ogóle pierwszy raz wyjeżdżają na wakacje. Wolontariusze pełnią rolę opiekunów i wychowawców, a także dzielą się swoimi umiejętnościami z podopiecznymi, np. prowadzą zajęcia taneczne, sportowe, a także lekcje pływania, windsurfingu lub rękodziela. Oczywiście opiekunowie nie są sami, wspierają ich wcześniej wspomniani terapeuci psychologowie, opieka lekarska oraz wielu innych specjalistów. Dodatkowo każdy wolontariusz, który chciałby uczestniczyć w wyjeździe na kolonie, ma możliwość zdobycia uprawnień niezbędnych do pracy w roli wychowawców placówek wypoczynku dla dzieci i młodzieży.

Wszyscy wolontariusze spotykają się średnio dwa razy w miesiącu z opiekunkami wolontariatu – Elżbietą Chowańską i Małgorzatą Matysek. W każdy czwartek uczestniczą w spotkaniach modlitewnych. Za ich ciężką pracę staramy się im podziękować poprzez organizację różnego rodzaju atrakcji, np. nocy filmowych w Naszym Domu, wieczornych spotkań przy grillu lub ognisku oraz wyjazdów do domku letniskowego w miejscowości Krzemieniec, gdzie mogą wspólnie spędzić czas i dobrze się bawić. Raz do roku, 5 grudnia, podczas Międzynarodowego Dnia Wolontariusza, Stowarzyszenie „Droga” przygotowuje spotkanie, na którym są wręczane dyplomy, zaświadczenia oraz podziękowania naszym wolontariuszom za ich poświęcony czas oraz pracę na rzecz Stowarzyszenia.

„Droga” powstała jako grupa wolontariuszy i ta idea jest stale aktualna w jej pracy. Stowarzyszenie, doceniając wkład wniesiony w jego osiągnięcia, stara się, aby wolontariusze mogli zdobywać umiejętności oraz wiedzę niezbędną do pracy z drugim człowiekiem.

Kadra i wolontariusze Stowarzyszenia „Droga”

Losowanie zgodne z prawem

Prawne uregulowania loterii fantowych organizowanych przez wolontariuszy w szkołach

Podczas prezentacji aspektów prawnych wolontariatu na Konferencjach Doradczych często padają pytania dotyczące zagadnień, z którymi uczestnicy zetknęli się w codziennej działalności. W Łomży, w czasie XII Konferencji Doradczej, uczestnicy pytali o prawne uregulowania loterii fantowych organizowanych przez wolontariuszy w szkołach. Zgodnie z Ustawą o grach hazardowych z 2009 r. organizacja loterii wymaga spełnienia szeregu procedur. Istnieje konieczność zgłoszenia loterii właściwemu dyrektorowi izby celnej i złożenia kilkunastu druków. Oczywiście cała procedura jest bezpłatna, ale bardzo czasochłonna i łatwo w niej popełnić błąd. Ponadto należy sporządzić odpowiednie sprawozdanie. Niedopełnienie tych procedur może skutkować wymierzeniem surowych kar.

W przypadku gdy organizatorem zbiórki publicznej i sprzedaży drobnych przedmiotów typu pocztówki, ozdoby świąteczne jest jednostka kościelna, winno się stosować Ustawę o stosunku państwa do kościoła katolickiego z 1989 r. Jednostka taka, jak np. Caritas, na mocy wyżej wymienionej ustawy jest osobą prawną (art. 7 ust. 2 pkt. 3). Jest adresatem norm prawnych w niej zawartych i może korzystać z praw w niej przyznanych.

W omawianym przypadku może mieć zastosowanie art. 57 wymienionej ustawy:

1. *Kościelne osoby prawne mają prawo do zbierania ofiar na cele religijne, kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, naukową, oświatową i wychowawczą oraz utrzymanie duchownych i członków zakonów.*
2. *Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.*

W oparciu o ten przepis możliwe jest organizowanie zbiórek pieniędzy w szkole. W przypadku organizacji zbiórki przez szkolne koło Caritas, nie ulega wątpliwości, że Caritas jest kościelną osobą prawną, a środki ze zbiórki są przeznaczane na działalność statutową, tj. charytatywno-opiekuńczą, naukową, wychowawczą. Zgodnie z art. 57 ust. 2 zbiórki mogą odbywać się w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony. Przeprowadzanie tego typu akcji jest dość powszechną praktyką, toteż trudno byłoby zakwestionować istnienie takiego zwyczaju. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu, przeprowadzanie takich zbiórek nie wymaga zgody żadnego organu, a nawet zgłoszenia.

Pewne wątpliwości może budzić to, czy sprzedaż drobnych przedmiotów należy traktować jako zbiórkę publiczną. Wyjaśnia to Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych i administracji z 2003 r., wydane jako akt wykonawczy do Ustawy o zbiórce publicznej. Zgodnie z § 1 tego rozporządzenia, zbiórka publiczna może być przeprowadzana również w formie sprzedaży przedmiotów lub usług. Jeżeli uczniowie sprzedają drobne przedmioty, zrobione przez siebie, bez wątpienia należy to zaliczyć do jednej z form zbiórki publicznej.

Jeśli ten sposób argumentacji nie przekonuje dyrekcji szkoły, można nadmienić, że Ustawa o zbiórce publicznej nie ma zastosowania do zbiórek wśród młodzieży szkolnej w lokalach szkolnych, odbywających się na podstawie pozwolenia władz szkolnych art. 13 lit. d teże ustawy. Zatem nie trzeba ubiegać się o pozwolenia u organów administracji publicznej, a wystarczy jedynie zgoda dyrektora szkoły. Również w tym przypadku wszystkie argumenty dotyczące sprzedaży przedmiotów są aktualne.

Łukasz Sakowicz
Specjalista ds. sprawozdawczości

10 Otwórz się na wolontariat

Siewcy wolontariatu

Sprawozdanie z XII i XIII Konferencji Doradczej „Otwórz się na wolontariat”

Minął już rok, od kiedy zaczęliśmy spotykać się w ramach Konferencji Doradczych „Otwórz się na wolontariat”. Za nami XII (drugie już spotkanie w Łomży 22 maja) i XIII konferencja, która 27 czerwca odbyła się w Augustowie.

Program konferencji tradycyjnie wypełniony był treściami odpowiadającymi potrzebom beneficjentów – pracowników oraz wolontariuszy publicznych i pozarządowych organizacji pomocy społecznej. Prezentację dobrych praktyk w zakresie wolontariatu w organizacji publicznej przedstawiła p. Maria Busłowska (MOPS w Łapach). O wolontariacie w organizacji pozarządowej opowiedzieli ks. Andrzej Mikucki (Caritas Łomża) oraz Agnieszka Borko (Stowarzyszenie „MY DLA INNYCH”). Standardowo poruszane były również aspekty prawne wolontariatu. Na konferencjach nie mogło oczywiście zabraknąć naszych skromnych, ale świecących pozytywnymi emocjami „gwiazd” wolontariatu – Grzegorza Gryki i Magdaleny Czemieli. Ich działalność, o której opowiedzieli podczas konferencji, wzbudziła ogromne zainteresowanie uczestników i została nagrodzona gromkimi brawami.

Doskonałym podsumowaniem tego roku spotkań jest określenie „siewcy wolontariatu”, użyte przez ks. Andrzeja Chutkowskiego, partnera projektu. Promując ideę wolontariatu, stajemy się jego siewcami, a przekonując do niej kolejnych ludzi, czynimy ich siewcami. Przed nami jeszcze trzy spotkania, a zarazem okazje do promowania wolontariatu i dzielenia się pozytywnymi wrażeniami. Serdecznie zapraszamy w lipcu do Białegostoku, w sierpniu do Zambrowa i we wrześniu do Supraśla.

Agnieszka Raszkievicz
Asystent koordynatora projektu

Otwórz się na wolontariat 11

ZGŁOSZENIE UCZESTNICTWA W KONFERENCJI DORADCZEJ

Dotyczy Projektu nr: WND-POKL.07.02.01-20-290/12 pt. „Zobacz i otwórz się na wolontariat”, współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, realizowanego na podstawie umowy nr UDA-POKL.07.02.01-20-290/12-00 z dnia 15.10.2012 r.

DANE OSOBOWE			
Nazwisko	Imię	Data zgłoszenia	
Telefon kontaktowy		Adres e-mail	
MIEJSCE ZATRUDNIENIA			
Nazwa instytucji		Adres	
Stanowisko			
Instytucja publiczna		TAK ☐	NIE ☐
Instytucja pozarządowa		TAK ☐	NIE ☐
DOŚWIADCZENIE Z WOLONTARIATEM			
1. Czy instytucja/organizacja, w której Pan/Pani pracuje, korzysta ze wsparcia wolontariuszy?		TAK ☐	NIE ☐
2. Jeżeli tak, proszę w skrócie opisać charakter działań wolontariuszy.			
3. Czy kiedykolwiek był/a Pan/Pani wolontariuszem? TAK ☐ NIE ☐			
4. Jeżeli tak, proszę w skrócie opisać charakter podejmowanych przez Pana/Panią działań wolontarystycznych.			
TERMIN KONFERENCJI I MIEJSCE			
Termin i miejsce konferencji			
ANKIETA (7)			
1. Czy uważa Pan/Pani, że zaangażowanie wolontariuszy do świadczeń na rzecz Pana/Pani instytucji byłoby korzystne dla jej funkcjonowania?			
☐ zdecydowanie tak ☐ raczej tak ☐ raczej nie ☐ nie			
2. Czy zna Pan/Pani wolontariuszy, których postawa i podejmowane działania powinny być promowane i naśladowane?			
☐ tak, znam bardzo wielu ☐ tak, znam wielu ☐ tak, znam jednego/kilku ☐ nie znam żadnego			
Jeśli tak, z jaką instytucją współpracuje/współpracują?			
3. Czy jest Pan/Pani chętny/a do współpracy z wolontariuszem?			
☐ tak, bardzo ☐ raczej tak ☐ jestem raczej niechętny/a ☐ jestem absolutnie niechętny/a			

Człowiek – najlepsza inwestycja

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

